

Filin Yağmurlu Doğum Günü

Çınar BİBER

Filin Yağmurlu Doğum Günü

Çınar BİBER

Fil yavrusu Amara doğum günü sabahı erken uyandı. Güneş sıcacıktı ve gökyüzü masmaviydi. Kırmızı puantiyeli sarı parti şapkasını taktı ve boynuna kırmızı bir kurdele bağladı. Bugün hayatının en güzel günü olacaktı! Her şeyi özenle planlamıştı: balonlar, oyunlar ve kocaman bir pasta. Hiçbir şey ters gidemezdi.

Amara en iyi iki arkadaşını davet etmişti. Zebra Zuri ilk gelen oldu; gök mavisi atkısını takmış, kulağının arkasına bir çiçek ilıstırmıřtı. Elinde rengârenk süslemelerle dolu bir sepet taşıyordu. Sonra mirket Pip koşarak geldi; kırmızı bandanası dalgalanıyor, minik yeřil sırt çantası zıplıyordu. 'Doğum günün kutlu olsun, Amara!' diye bağırdılar. Üç arkadaş sarıldı ve süslemeye hazırlandı.

Dallardan renkli kâğıt şeritler sarkıttılar ve düz bir kayanın üzerine tabaklar dizdiler. Zuri çiçekleri bir daire şeklinde yerleştirdi, Pip ise sonrası için atıştırmalıkları sırt çantasına tıktı. Amara kocaman kehribar rengi gözleriyle ve mutlulukla kıvrılan hortumuyla onları izledi. 'Bu şimdiye kadarki en güzel parti olacak!' dedi. Güneş, kusursuz açık hava partilerinin üzerine parlıyordu. Her şey tam olması gerektiği gibi görünüyordu.

Ama sonra gökyüzü karardı. Serin bir rüzgâr Amara'nın sarkık kulaklarını havalandırdı. İri yağmur damlaları parti şapkasına çarptı. 'Olamaz!' diye bağırdı Zuri. Yağmur gittikçe hızlandı, kâğıt şeritleri süpürüp götürdü ve tabakları devirdi. Arkadaşlar yaprakları gür büyük bir ağacın altına koştular. Güzelim süslemelerinin çamurun içinde sürüklenip gitmesini izlediler.

Amara'nın kocaman kehribar gözleri yaşlarla doldu. 'Kusursuz partim mahvoldu,' diye fısıldadı. Zuri teselli edercesine toynağını omzuna koydu. 'Yeniden deneyebiliriz,' dedi yumuşak bir sesle. Pip bandanasını başına çekti. 'Ama pasta sıırılsıklam oldu,' diye iç çekti. Üç arkadaş ağacın altında oturdu, üzgün ve hayal kırıklığına uğramış hissediyorlardı. Yağmur yağmaya devam ediyordu.

Tam o sırada, yuvarlak, gri-mor bir su aygırı yavrusu bir çalının arkasından baktı. Geniş kenarlı turuncu bir güneş şapkası takmıştı ve utangaç bir gülümsemesi vardı. 'Merhaba,' dedi sessizce. 'Ben Kito. Bir parti verdiğinizi duydum.' Amara burnunu çekti. 'Partiydi, ama yağmur mahvetti.' Kito çamurlu su birikintilerine baktı ve gözleri parladı. 'Belki de mahvolmadı,' dedi.

'Ne demek istiyorsun?' diye sordu Pip merakla. Kito kısa bacağıyla çamurlu zemini işaret etti. 'Çamurlu bir hazine avı!' dedi. 'Hazineleri su birikintilerine saklayıp onları bulabiliriz.' Zuri'nin koyu renkli gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir!' dedi. Amara gözyaşlarını sildi ve birazcık gülümsedi. 'Hazine avı mı?' dedi. 'Kulağa eğlenceli geliyor!'

Pip yerinde zıplamaya başladı. 'Su birikintilerine bayılırım!' diye ciyaktı. Yeşil sırt çantasını açtı ve parlak boncuklarla küçük taşlar çıkardı. 'Bunları hazine olarak kullanabiliriz.' Zuri birkaç parlak yaprak ve meşe palamudu buldu. Amara düzgün çakıl taşları topladı. Diğerleri gözlerini kapatırken Kito bunları çamura sakladı. 'Hazır olun, geliyoruz!' diye seslendi Amara.

Arkadařlar amuraya atladılar. Amara'nın kocaman ayakları kocaman sıçramalar yaptı. Zuri'nin narin toynakları kayıp durdu. Pip bir su birikintisine daldı ve ağızında parlak bir boncukla çıktı. 'Bir tane buldum!' diye bağırdı. Kito güldü. 'Daha var!' Yaprakların altını, kayaların arkasını aradılar; yağmur çamurlu hazinelerini temizlerken kıkır kıkır güldüler. Av başlamıştı!

Amara düzgün bir çakıl taşı buldu ve onu bir ödöl gibi havaya kaldırdı. 'Bakın!' diye boru gibi seslendi. Zuri parlak kırmızı bir yaprak buldu ve kulağının arkasına sıkıştırdı. Pip'in sırt çantası hazinelerle şingirdiyordu. Utangaç su aygırı Kito mutlulukla ışıldadı. 'Bu şimdiye kadarki en güzel hazine avı!' dedi Amara. Yağmur artık önemli değildi. O kadar eğleniyorlardı ki.

Avdan sonra büyük bir su birikintisinde oturup Pip'in atıştırmalıklarını paylaştılar. Yağmur hafif bir çiseleye dönüştü. 'Partinin mahvolmasına üzüldüm,' dedi Kito sessizce. Amara başını salladı. 'Mahvolmadı,' dedi. 'Farklı oldu. Ama harika.' Çamurlu arkadaşlarına baktı ve içi ısındı. 'Teşekkürler, Kito,' dedi. 'Doğum günümü kurtardın.'

Zuri çamurlu bir meşe palamudunu kupa gibi kaldırdı. 'En güzel yağmurlu doğum gününe!' dedi. Pip sırt çantasından minik bir pasta çıkardı. Biraz ezilmişti ama herkes sevinçle bağırdı. Amara'ya 'Doğum Günü Kutlu Olsun' şarkısını söylediler ve o da hayali bir mumu üfledi. Yağmur durdu ve gökyüzünde bir gökkuşağı belirdi. Arkadaşlar birbirlerine gülümsedi.

Amara önemli bir şey fark etti. Mutluluk kusursuz planlara bağlı değildir. İşler ters gittiğinde bile yanında kalan arkadaşlardan gelir. Zuri'ye, Pip'e ve Kito'ya sarıldı. 'Bu en güzel doğum günüydü,' dedi. 'Çünkü onu hepinizle geçirebildim.' Sarı parti şapkası yamulmuş, kurdeleleri çamurlanmıştı ama kalbi dopdoluydu.

Kito gülümsedi, yumuşak kahverengi gözleri parlıyordu. 'Sizi bulduğuma sevindim,' dedi. 'Ben de,' dedi Amara. 'Sen bizim yeni arkadaşımızsın.' Pip çamurun içinde mutluluk dansı yaptı. Zuri güldü ve havaya bir yaprak fırlattı. Arkadaşlar daha çok çamurlu maceralar için yeniden buluşmaya söz verdiler. Güneş bulutların arasından sızdı ve ıslak tüylerini ısıttı.

Akşam olurken Amara arkadaşlarıyla eve doğru yürüdü. Sarkık kulakları çamura bulanmış, parti şapkası biraz eğilmişti. Ama bütün gün olduğundan daha mutluydu. 'Doğum günümü özel kıldığınız için teşekkürler,' dedi. 'Yağmur bile bizi durduramadı.' El sallayarak vedalaştılar ve yakında yine oynama sözü verdiler. Amara'nın minik kuyruğu sevinçle sallanıyordu.

O gece Amara penceresinden yıldızlı gökyüzüne baktı. Çamurlu hazine avını ve harika arkadaşlarını düşündü. Mutluluğun kusursuz planlara ihtiyacı olmadığını öğrenmişti. Sadece iyi arkadaşlara ve biraz hayal gücüne ihtiyacı vardı. Yağmurlu bir doğum günü bile neşeli bir kutlamaya dönüşebilirdi. Ve bu mutlu düşünceyle Amara yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.